

שלום ובטחון - כן! סיפוח ונישול - לא!

אנו קוראים לכל בעלי-מצפון, הדואג לשלום עמו, לבוא עם משפחתו, למחות ולהתנגד לפעולות הנישול, הגירוד וההתיישבות בריצועת-עזה ובפתחת רפיח.

השתתף ב:

מסע אל התייל

בשבת, כ' החול-המועד פסח (1.4.72) תתקיים עצרת מחאה פנויה ליד הירוק, מול השטחים מהם גורשו הכרוזים. העצרת תתקיים ליד כרם שלום (הנקודה הישנה).

ד"ר שמואל אמיר — תל-אביב	ד"ר מרדכי שכטר — הטכניון, חיפה
יוסי אמיתי — קיבוץ גבולות	ד"ר תיאודור שנין — אוניברסיטת חיפה
משה אפשטיין — קיבוץ גבולות	ד"ר מרדכי שכטר — הטכניון, חיפה
דן בראמוץ — תל-אביב	ד"ר תיאודור שנין — אוניברסיטת חיפה
אריק ברונשטיין — קיבוץ מגן	ד"ר מרדכי שכטר — הטכניון, חיפה
פרופ' גדעון גילת — הטכניון, חיפה	ד"ר תיאודור שנין — אוניברסיטת חיפה
צבי דויטש — ירושלים	ד"ר מרדכי שכטר — הטכניון, חיפה
ד"ר חנוך וייל — הטכניון, חיפה	ד"ר תיאודור שנין — אוניברסיטת חיפה
אמנון ורנר — קיבוץ כרמיה	ד"ר מרדכי שכטר — הטכניון, חיפה
עו"ד אמנון זכרונזי — תל-אביב	ד"ר תיאודור שנין — אוניברסיטת חיפה
נתן ילין-מור — תל-אביב	ד"ר מרדכי שכטר — הטכניון, חיפה
בנימין כהן — אוניברסיטת תל-אביב	ד"ר תיאודור שנין — אוניברסיטת חיפה
גיבה לניר — קיבוץ עין-החורש	ד"ר מרדכי שכטר — הטכניון, חיפה
ד"ר ישראל לך — אוניברסיטת העברית, ירושלים	ד"ר תיאודור שנין — אוניברסיטת חיפה
ד"ר גבריאל מוקד — תל-אביב	ד"ר מרדכי שכטר — הטכניון, חיפה
- נקודות יציאה ומיפגש: תל-אביב וחיפה — "הבימה", 9.00 בבוקר, ירושלים — "בנייני האומה", 9.00 בבוקר, צומת ניר עם — 10.15 בבוקר, צומת מגן — 11.00, נקודת ריכוז לנסיעה אל העצרת.
- בעלי רכב פרטי מתבקשים להגיע לנקודת-היציאה. מן תחיה הסעה מאורגנת. תרומות לכיסוי ההוצאות: בעצרת ובתה. 4216.

מכתבים

לפני המלחמה

ואחרי המלחמה

ישבתי ביציע הכנסת ושמעתי את דברי ריו של ח"כ אורי אבנרי. כאחד מניירבים הגר במשק ניר-עז, הרגשתי שאבנרי נלחם את מלחמתנו. עד מלחמת-ששת-הימים. עבדנו כבניי אדם. דיברנו עם שכנינו מעבר לקו הירוק והחלפנו איתם סיגריות. מדי פעם ניגננו אצלנו כמה צינורות. כמה חודשים אחרי המלחמה, הפכו חיינו לגיהנום. שני חברי משק מתו ממיקוש ואנו יוצאים לשרה כשבליכנו פחד מן המוות.

גדי אבן-מור, ניר-עז

לחם,

עבודה

יש לי מספר הערות ביחס לכתבה לא נאכל חרא — ונגיד שזה דבש! אין ספק שקל להבין את הפנתרים, הזוגות הצעיריים וכל שאר המתלוננים על חוסר דיוור מתאים ואפלייה לטובת העולים החדשים. אולם בכל מיקרה בו שוטחים אלה את טענותיהם, הם יוצרים את הרושם כאילו אין עבודה. על כך אני טוען, כי לפחות בירושלים — להדום.

בקיץ שעבר, עת החלו הפנתרים לחלק כרוזים המתחילים ב"די בזה שאין עבר דה..." ניגשתי אל מחלק הכרוזים. נתתי לו כרטיס ביקור שלי וביקשתי שיפנה אלי חמישה מתבריו לקבלת עבודה. איש לא הופיע.

התעשייה בירושלים משועת לידדים עובדות. אם חלק מאותם שבעת מחוזי פנקסי המילואים (למרות יחסי השלילי לאקט כשלעצמו) מעוניין בעבודה, לימוד מיקצוע והתקדמות בו, אני מוכן לקבלו לעבודה מבלי לבדוק בביצוע העבר ה"פלילי".

מרדכי בן-ארי, חנכ"ל
99, אבנרי פרי (חדשי ברזל),
ת.ד. 7406, ירושלים

בנות-חיל

בצה"ל

אזרחים: בנותיכם לא תתקלקנה בצבא. הן גם לא מבזות את זמנן. כאן הן רוכשות מיקצוע וביטחון עצמי. ויש להן הזדמנות לתור קצת את הארץ. להתקלקל הן יכולות גם בצאתן לחמש דקות לשכנה.

אהובים: חברותיכן אהבות אותכם גם כאן. על החיילים שבמחנה הן רק עורשות תרגילי רושם.

לדתיים: בנותיכן תפוכנה כאן לבנות חיל. ולכל אלה עם הדיעות הגלותיות המסולות פות: תסלחו לי, אבל אתם סתם מעצבנים. יפה, חיילת, באר-שבע

לא

"הכל שטויות"

"העולם הזה" 1801, "מחנכים אותנו כמו עדר", על העצומה של תלמידי תיכון ירושלמים התובעים עיס ממשרד-החינוך לשנות את תוכנית הלימודים.

בכתבה הובאו ציטטות משיחתי עם כתבתכם. הציטוט שים בגוף הכתבה רובם מדויקים מלדי הכותרת מתחת לתמונת הפתח במלים "ה" כל שטויות". לא אמרתי זאת ואיני נני סבור כך.

במכתבי לתלמידי די התיכון בירושלים לים מי-20 בפברואר או 1972 כתבתי כי "אנו שמחים על העירנות שאתם כם ועל שאיפתכם לשיפורם ולדורש פורה עם מורכבם". אני סבור שהמחנכים צריכים להאזין לתלמידים ולהבין את צרכיהם ולשתתף ככל האפשר בתהליך ה"הינור".

ד"ר דן רינג, ירושלים

ד"ר דן רינג, ירושלים

ד"ר דן רינג, ירושלים

אנאטומיה

של תבוסה

הרפתקה הקולוניאלית הגדולה הראשונה של ישראל באפריקה הגיעה השבוע לסיומה.

התוצאה: נוקי-אאוט לישראל.

מכיוון שגיבור הפרשה הוא מתאגרף, מי שהיה אחד מאלופי אפריקה בבוקס, היה זה סיום מתאים.

גידעון השחור

תוכנית-אוגנדה של ישראל היתה שונה מאוד מתוכנית-אוגנדה המקורי רית של תיאודור הרצל, שגם היא הור עלתה השבוע מקברה עליידי אידי אמין. בהתחלה, לא היתה שונה מכל תוכניות ישראל באפריקה. כשקמו המדינות האפריקאיות החדשות, היו זקוקות לכל — לכסף, לידע, למומחים. הן לקחו מכל הבא ליד.

מישרד-החוץ הישראלי ידע לנצל מצב זה בכישרון רב. בהנגת שרת-החוץ גול-דה מאיר, ולאחר מכן שרה-החוץ אבא אבן, חדרה לכל נקיק אפשרי. היא סיפקה כסף, מומחים, ידע, כבוד, ביקורים ממלכתיים הדדיים, עזרה בינלאומית.

ובעיקר: יוצאי-היוקרה של ישראל, מומחים ומררכים צבאיים.

אולם כמו גן-עדן התנ"כי, הגיע גם שלב תמים זה לסיומו ברוב הארצות. המדינות החדשות טעמו מעץ-הדעת, וראו ש"העולם אינו פשוט כל-כך. ככל שעמדו על דעתן, התבססו במוסדות הבינלאומיים, הקימו מערכות-יחסים בינלאומיים. ראו כי ישראל אינה מעצמה גדולה כל-כך.

בכמה מקומות התאימה ישראל את עצמה למצב חדש זה. היא השלימה עם ה"עובדה שבאפריקה ישנם גם ערבים, ושי המדינות החדשות צריכות לקשור קשרים עימם. היא השלימה גם עם הצבעות אנטי-ישראליות במוסדות אפריקאיים. כל עוד לא עברו מדינות אפריקה באורח חד-צדדי למחנה הערבי, אלא שמרו על איזון ביני לאומי, היה זה כדאי לישראל.

אך באוגנדה לא הסתפקה בכך ישראל, ובכך התחיה האסוף.

תוכנית אוגנדה

באוגנדה שלט אפריקאי מן הסוג הטוב ביותר, ד"ר אפולו מילטון או-בוסה, שלא נשא רק את שמו של אחד המשוררים הגדולים, אלא גם היה איש תרבות בזכות עצמו.

אובוסה עבר את השלב הראשון הטיי פוסי. הוא קרא את הישראלים לארצו, הזמין משלחות צבאיות, קיים יחסים טובים עם ישראל.

עד שהירידות הנוהטת בין ממי שרת קאמפאלה ובין ישראל התיקררה במיקצת, אך המישחת ה"צבאית המשיכה לפעול, וגם שאר היחסים שישגשו.

האיש שעליו הוטל, מטעם צבא אוגנדה, לקיים את היחסים הצבאיים עם המומחים הישראלים היה קצין מגושם, בעל אף פחוס כשל מתאגרף, איש בשם אידי אמין. יחסיו עם הישראלים הלכו ו"התדרדקו. הוא התקשה להתבטא באנגלית. אכן לא היה קשה להבין מה הוא רוצה. הוא רצה בשייחון, ובכך הדברים המוכנים הקשורים באפריקה בשייחון.

מה קרה?

בשעת אחד מביקוריו הרבים בחו"ל, כמנהיג-צמרת אפריקאי, נדהם מילטון או-בוסה לשמוע כי בארצו פרצה הפיכה צבאית, וכי הוא הודח.

במקומו נטל את השילטון של אוגנדה רמטכ"ל צבאו, הגנרל אידי אמין.

אובוסה לא השלים עם המעשה בשקט. הוא מיהר חזרה לטנגניה השכנה אשר מניגה, יוליוס ניררה, מגלה זה מכבר